

[Glensgård]

ning, at de samlede kreditinstitutioner formentlig vil sælge for omkring 40-45 mia kr., vil statens andel af det samlede udbud på obligationsmarkedet blive omkring 60-65 pct. Det giver os selvfølgelig et renteniveau, som jeg sagde indledningsvis, i størrelsesordenen et par og tyve procent. Det kan vi ikke leve med. Derfor er vi 100 pct. enige med hr. Camre i, at det, det drejer sig om, er, at vi skal have noget billig kapital til dansk erhvervsliv stillet til rådighed. Den billige kapital kan kun stilles til rådighed, hvis vi skærer kraftigt i de offentlige udgifter.

Fremskridtspartiet påregner at nå frem til samlede offentlige besparelser i størrelsesordenen 85-90 mia kr. på det finanslovsforslag, som foreligger, og som vi behandler i øjeblikket i finansudvalget.

Vi skal ud med så store nedskæringer, fordi vi skal have lavet kraftige skattelettelser. Vi skal have lavet kraftige skatteenedsættelser, fordi det, det drejer sig om, er at holde omkostningsniveauet i ro i dansk erhvervsliv. Eller rettere sagt: vi skal have omkostningsdæmpning i dansk erhvervsliv, og det sker naturligvis bedst ved, at vi holder lønningerne i ro, måske oven i købet kommer i den situation, at vi får en nedgang i bruttolønnen, men på grund af skattelettelserne en kraftig reallønsfremgang. Vi skal også med de kraftige besparelser tilsikre, at vi ikke skal ud på obligationsmarkedet med de mange statsobligationer, og dermed får vi en kraftig realrentenedsættelse.

Det er medicinen. Vi ved udmærket godt, at socialdemokraterne godt kender medicinen. Vi ved udmærket godt, at der i socialdemokratiet også er erkendelse af, at det er den rigtige medicin. Problemet er bare, hvordan man får sig selv bragt i den situation, at man siger: ja men ham Steffen Møller, han har jo ret. Hr. Camre har forsøgt det et par gange, ikke med så stort held - ja, jeg syntes, det var et stort held, det skal jeg erkende, men det var ikke med så stort held for hans egen gruppe. Men jeg vil godt sige til hr. Camre: giv ikke op, hr. Camre! Det, det drejer sig om, er at få overbevist den socialdemokratiske gruppe om, at ham Steffen Møller er ikke så gal, som man gerne vil gøre ham til. Det, det drejer sig om for øjeblikket, er at få overbevist den socialdemokratiske gruppe om, at ham Mogens Camre er ikke så gal, som man gerne vil gøre ham til.

Ingerlise Koefoed (SF):

Det er jo noget usædvanligt med sådan en førstebehandling af finanslovsforslaget, og jeg synes egentlig også, at det er lidt overflødigt, for det forslag, som vi har liggende foran os, er jo stadig væk langtfra et færdigt forslag. Meget af det, der indgår i det, er rent teknisk, rent tekniske ajourføringer, lavet rundt omkring i ministerierne på grundlag af nogle prisreguleringer og lønreguleringer, og så ligger der også i det nogle enkelte forligsposter og så nogle budgetreguleringer, som man skal se at få udfyldt efterhånden. Det vil sige, at vi først rigtigt kan se den finanslov for os, når vi har set udmøntningen af flere forlig, af budgetreguleringen osv., og når vi har set regeringens ændringsforslag - og i øvrigt også, når vi har fået svar på alle de spørgsmål, som vi allerede fra de forskellige partiers side har stillet til de forskellige ministerier.

Men når nu hr. Bertel Haarder så gerne vil have denne debat, så har vi da heller ikke noget imod at stille op og sige noget om, hvad vi mener - på det grundlag som vi i dag altså kan mene noget på.

I SF tror vi ikke rigtig på den slags tostrengede løsninger, som finansministeren lægger op til i sin fremsættelsestale. Vi tror ikke rigtig på, at man på én gang kan gavne beskæftigelsen og få betalingsbalanceunderskuddet meget ned. Vi tror ikke på, at man på én gang kan få en vækst i den private sektor og en minusvækst i den offentlige sektor. Og vi tror ikke på, at man på én gang kan lave reallønsindgreb i form af stigende afgifter og andre indgreb imod lønmodtagerne og en produktionsfremgang og en fremgang i afsætningen.

Det er helt sikkert, at man er nødt til som finansminister og som regering og som politisk parti at prioritere, hvad vil man. Hvad vil man fremme, og hvad må man vente lidt med at gøre noget ved? Det ser da også ud til efter statsministerens åbningstale og efter debatten i går, at statsministeren har valgt at prioritere beskæftigelsen højest. Det er vi, som hr. Gert Petersen også sagde i går, ikke kede af. Vi mener tværtimod, at man med den situation, som mange mennesker i dette land befinder sig i, ikke kan tillade sig andet end at prioritere beskæftigelsen meget højt. Vi kan ikke blive ved med at udsætte menne-